

NAMRZEĆ SIĘ (2) *vb pf*

a jasne.

fut 1 pl namrz(e)my się (1). ◇ praet 3 sg m namarł sie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Pf od „mrzeć” ‘cierpieć głód’ z formantem na- + się wyrażającym nadmiar (2) :

Zwroty: »głodu się namrzeć« (1): tychże dwu pánow záprośzenie ná obiad do páná Chwálczewłkiego/ [...] niemniey trefne było/ bo y głodu fie drugi námárł/ y pieszo fie ná zad [...] kłufác mułiał. Górndworz S6.

»do wolej się namrzeć« (1): Esurio, Chce mi fie yeść. [...] Ut, Est spes nos esurituos satis, Baczę że sie do woleiy námrzemy. Mącz 99d.

Synonim: nacirpieć się.

Formacje współrdzenne cf MRZEĆ.

TK